

Ἡ τρουμπέτα μας σημαίνει,
Καὶ τὸ τάγμα μας περνᾷ
Ἀπ' τὸν Ὑπουργὸ μ' ἄερα . .
Ἴδате, Ῥωμηοὶ καὶ ξένοι,
Ὅσοι ἤλθατ' ἐδῶ πέρα,
Σουρῇ ἄλλον πουθενά ;
Νὰ ποῦ πέρασα κι' ἐγὼ
Ἐμπροστὰ 'στὸν Ὑπουργό.

Η'.

Μάγειρας θὰ γίνης,
Κρέατα νὰ πλύνης
Καὶ φαγεῖ νὰ δίνης . . .
Ἄλλο ξαφνικό !
Ὅλα θὰ τὰ πάθης,
Κι' ὅλα θὰ τὰ μάθης
Εἰς τὸ τακτικό.

Λέξε μὴν ποσέρης . . .
Ξέρεις ἢ δὲν ξέρεις
Τὴ μαγειρική,
Μάγειρας θὰ γίνης
Κι' ἐν καιρῷ εἰρήνης,
Βίδ' ἄλλοιῶς θὰ μείνης
Μές' στὴ φυλακή.

Συμφορὰ μεγάλη !
Τὸ μυαλό μου πάλι
Στρίβει καὶ χαλᾷ . . .
Κάμετέ μου μία
Κᾶν διδασκαλία
Ἀπ' τὸν Καζαμία
Τοῦ κύρ Πεταλᾶ.

Ὅνειρα ὠραῖα,
Παλαιὰ καὶ νέα,
Κάθε μιὰ ιδέα,
Πόθοι ἐθνικοί,
Γίνοντ' ὅλα σκόνη,
Κι' ἔχω σκέψι μόνη
Τὴ μαγειρική.

Ἄφισε τὴν τρέλλα
Καὶ κοντά μου ἔλα,
Μοῦσα ποθητή,
Νὰ μὲ συντροφέψης,
Ῥύζι νὰ παστρέψης
Καὶ νὰ μαγειρέψης
Μὲ τὸν ποιητή.

Souris

ΦΡΟΥ-ΦΡΟΥ.

Οἱ πολιτευόμενοι μας ἀφοῦ ἐξήντηλσαν ἀναμεταξύ των
τὸ ῥωμαϊκὸν ὕβρεολόγιον, ἐδέησε ν' ἀρχίσουν ν' ἀντλῶσι
καὶ ἐκ τῶν βωμολογιῶν τοῦ Ἀριστοφάνους.

Πρῶτος ὁ κ. Καλλιγᾶς ἀνοστότατα ὠνόμασε τὸν κ. Δε-
ληγιάννην *Ρινεγκαταπηξιγένειον*.

Τὴν λέξιν ταύτην ἡμεῖς πρῶτοι τὴν μετεχειρίσθημεν λίαν
ἀπροπυδῶς διὰ τὸν κ. Μπένσην. Πράγματι παρὰ τῷ ἐν-
τίμῳ αὐτῷ δικαστικῷ μεταξὺ ῥινὸς καὶ γενείου ὑπάρχει
σύγχυσις ἐξουσιῶν. Ἡ ῥίς βόσκει ἐλεύθερα εἰς τὰ γένεια.

Τώρα μανθάνομεν ὅτι οἱ δεληγιαννισταί, ἐκδικούμενοι
καὶ ἀναμνησκόμενοι ἡμερῶν ἀρχαίων τοῦ ἀρχηγοῦ των,
ὀνομάζουν εἰς τοὺς κύκλους των τὸν κ. Καλλιγᾶν *ρίνεγκα-
ταπηξυόγιον* !

Καὶ ἄλλο θῆμα βουλευτοκρατίας.

Μετὰ δεκαετὴ ἔντιμον καὶ διακεκριμένην ὑπηρεσίαν ὁ κ.
Π. Ν. Ἀποστολόπουλος, ταχυδρομικὸς ὑπάλληλος ἐν Κερ-
κύρᾳ, ἵνα μὴν ἀπολυθῇ ἐδέησε νὰ ὑποβιβασθῇ διὰ νὰ οἰκο-
νομηθοῦν τὰ πάντα. Ὅπως τὰ πάντα εἶναι ἀνάποδα παρ'
ἡμῖν, αὐτοὶ οἱ ὑποβιβασμοὶ εἶναι οἱ ἀληθεῖς προβιβασμοὶ τῶν
Ἑλλήνων ὑπαλλήλων.

Ἐπαύθη δὲ καὶ ὁ ταμίας Ζακύνθου κ. Παντελάκης, ἀνε-
γνωρισμένης ἱκανότητος καὶ τιμιότητος, προαχθεὶς πάντοτε
ὑπὸ τῆς ὑπηρεσίας, οὐδέποτε δι' εὐνοiῶν. Κύριε Σωτηρό-
πουλε, ὀλιγωτέραν ὑποκρισίαν καὶ περισσοτέραν συνείδησιν !

Ἐξεδόθη τὸ *Ἡμερολόγιον τῶν Νέων Ἰδεῶν*, τιμώμενον
μόνον ἀντὶ **30 λεπτῶν**. Εἶναι ἡμερολόγιον ἀμερικανικῶ-
τατον, ἐφθηνδὸν καὶ πλήρες πληροφοριῶν, ὁδηγιῶν, στατιστι-
κῶν καὶ τερπνῆς ἀκόμα ὕλης. ἔχει καὶ σχῆμα τσέπης. Τὸ
κομψὸν ποιημάτων τοῦ Νίκου ὅπερ δημοσιεύομεν κατωτέρω
ἀπεσπάσθη ἐκ τῆς ποιητικῆς του σελίδος.

Ἡ *Διάπλασις τῶν Παίδων*, τὸ παιδικὸν περιοδικὸν τῆς
πρωτεύουσας, προετοιμάζει καλλιτεχνικώτατον δῶρον διὰ
τοὺς ἐγγραφησομένους μικροὺς νέους συνδρομητάς. Βιβλιαρί-
διον πρωτοφανὲς εἰς τοὺς παιδικοὺς ὀρίζοντας, συνταχθέν
μετ' εὐρείας ποικιλίας καὶ θαυμασίου humour ὑπὸ τοῦ ἰδρυ-
τοῦ ἀρτιγενοῦς παιδικῆς φιλολογίας Αἰμιλίου Βίμαρμένου καὶ
ἐκδοθησόμενον εἰς τὸ καλλίτερον τυπογραφεῖον τῶν Ἀθηνῶν.

ΕΠΙ ΤΗΣ ΠΡΩΤΗΣ ΣΕΛΙΔΟΣ ΛΕΥΚΩΜΑΤΟΣ

Μπροστὰ, μπροστὰ οἱ στίχοι μου λουλουδι δίχως μύρο
Τοὺς βάζω καθὼς βάζουνε σὲ μπουκετάκι γύρω
Λίγο κισσὸ, λίγο κισσό.

Δὲν ξέρει ἡ ἀγάπη μου στὸ στόμα ν' ἀναιδαίνη'
Ξέρει μονάχα ὅπου δεθῇ παντοτεινὰ νὰ μένη
Σὰν τὸν κισσὸ, σὰν τὸν κισσό.

N. Γ. Καμπᾶς.